

reglementată printr-o serie de acte normative (legi și ordonanțe ale Guvernului) și că, în egală măsură, aceștia au beneficiat de drepturi câștigate prin sentințe judecătorești definitive și irevocabile.

Drepturile membrilor de sindicat – personal didactic, câștigate în instanță până la data de 31.12.2010, în temeiul Legii nr.221/2008 și a Legii-cadru nr.330/2009, nu au fost acordate începând cu data de 01 ianuarie 2011, dată la care a intrat în vigoare Legea nr.284/2010 și Legea nr.285/2010.

Apreciază că neplata acestor drepturi ulterior datei de 01.01.2011 este nelegală, invocând ca temei legal al celor susținute, disp. art.3 și 7, al.2 din legea nr.284/2010, precum și disp. art.1, al.1 și 5, art.7 al.2 din Legea nr.285/2010.

În acest sens, se arată în continuare, instanțele de judecată au constatat, inclusiv în ceea ce-i privește pe reclamânți, că personalul din domeniul învățământului preuniversitar trebuia să beneficieze, pentru perioada 01 octombrie 2010 - 31 decembrie 2010, de dispozițiile Legii nr. 221/2008 și a Legii-cadru nr.330/2009. Prin acest din urmă act normativ, precum și prin OUG nr.1/2010 s-a statuat că în luna ianuarie 2010, salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009. Același sistem de calcul trebuia aplicat și pentru perioada ianuarie – mai 2011. Este irelevant faptul că reclamânții nu au beneficiat încă de plata efectivă a diferențelor salariale, dispusă prin sentințe, din perspectiva Legii nr. 284/2010 și a Legii nr.285/2010 având importanță doar nivelul salariului la care aceștia erau îndreptățiți, asupra căruia instanțele de judecată au hotărât irevocabil.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.11/08.10.2012, a statuat că la data de 01.01.2010, reîncadrarea personalului didactic trebuia făcută conform coeficienților și salariului avut în plată în luna decembrie 2009, stabilite în conformitate cu Legea nr.221/2008, în acest sens dispunând și instanțele de judecată.

Cu toate acestea, salariile personalului didactic și didactic auxiliar nu au fost calculate în anul 2011 la nivelul stabilit prin hotărâre judecătorească, inclusiv până la data de 31 decembrie 2010. Drept consecință, ulterior datei de 1 ianuarie 2011, acești salariați au fost privați de un drept reglementat printr-un act normativ declarat constituțional (Legea nr. 221/2008) și consfințit și printr-o hotărâre judecătorească, ceea ce echivalează cu încălcarea dispozițiilor exprese ale art.7 al.2 din Legea nr.284/2010 și ale art.1 al.1 din Legea nr.285/2010.

Cum petenta nu a beneficiat de plata efectivă a salariului conform Legii nr. 221/2008, astfel cum a dispus instanța de judecată, ar fi trebuit să primească, în anul 2011, cel puțin sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentinței date în aplicarea Legii nr.221/2008, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art.1 alin.(1) din Legea nr.285/2010.

S-a mai invocat practica în materie a instanțelor de judecată, Decizia nr.877/2011 a Curții Constituționale, dispozițiile art.20 alin.(1) din Constituția României și cele ale art.1 al Protocolului nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, învederându-se că instanțele de judecată au reținut deja faptul că în practica C.E.D.O. s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin „o speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său, situație în care reclamânții, beneficiari ai unor sentințe judecătorești care consfințesc creșterilor salariale dispuse prin Legea nr.221/2008 și ai prevederilor art.7 al.2 din Legea nr.284/2010 și art.1 alin.(1) din Legea nr.285/2010, pot pretinde cel puțin o speranță legitimă cu privire la realizarea drepturilor lor referitoare la salarizarea în anul 2011.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.194 Cod procedură civilă, ale art.268 alin.(1) lit.c) din Codul Muncii, ale art.28 și art.208 - 211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, ale Legilor nr. 284/2010 și 285/2010 precum și ale art.1 alin.(5) și art.20 alin.(1) din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform disp.art.270 Codul Muncii.

Pârâțul, legal citat, cu mențiunea să depună întâmpinare, nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta face parte din categoria personalului didactic și didactic auxiliar, au avut calitatea de salariați ai unității școlare pârâte pentru perioada vizată în acțiune, astfel cum rezultă din cuprinsul adeverinței depuse la dosar (f.6) și prin acțiunea de față solicită calcularea și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea

Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.284/2010 și a Legii nr. 285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie - 12 mai 2011, *actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.*

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2010, reclamantei i s-a recunoscut irevocabil dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr.221/2008, prin hotărârile judecătorești depuse la dosar, instanța de judecată, reținând în motivarea soluției că prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.3/2011, soluționând recursul în interesul legii dedus judecării, cu privire la drepturile personalului din învățământ aferente perioadei **01 octombrie 2008 – 31 decembrie 2009**, a statuat că drept *“efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.”*

Și cu privire la drepturile salariale convenite aceleiași categorii profesionale pentru intervalul **01.01.2010 – 31.12.2010**, prin Decizia nr.11/2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că *„în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.5 alin.(6) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.1/2010..., personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”*.

În aceeași ordine de idei, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 877/2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a disp.5 alin.6 din OUG nr.1/2010, a reținut, cu referire la Decizia nr.3 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, că *„reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008, și nu cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.41/2009”*.

Concluzionând, prevederile legale cuprinse în art.1 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.15/2008, așa cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, își produc pe deplin efectele, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

În Monitorul Oficial Nr. 877 din 28 decembrie 2010 a fost publicată Legea-cadru nr. 284 din 28 decembrie 2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ care a intrat în vigoare, conform art. 46, la data de 01.01.2011.

La data de 30.12.2010 a intrat în vigoare Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice .

Potrivit art. 7 alin 2 din Legea nr. 284/2010 valoarea salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Conform disp. art. 1 alin 1 din Legea 285/2010 începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

În ceea ce privește drepturile salariale aferente lunii octombrie 2010 care au constituit baza de calcul pentru drepturile salariale aferente anului 2011, se reține că trebuiau stabilite în funcție de salariul de care ar fi trebuit să beneficieze reclamanta în decembrie 2009, în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008.

La data de 13.05.2011 a intrat în vigoare Legea nr.63 din 10 mai 2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

Întrucât pârâtul nu a respectat dispozițiile legale și cele consacrate prin sentințele judecătorești irevocabile menționate, având în vedere că stabilirea drepturilor salariale ale personalului din învățământ s-a făcut prin raportarea la o valoare de referință redusă, în condițiile în care demersurile legislative anterioare de reducere a acestei valori de referință au fost apreciate ca fiind contrare Constituției României, în speță devin aplicabile disp. art.1 al. (5) din **Legea nr. 285 din 28 decembrie 2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice care statuează că** „În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 urmează a fi cuprinse și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție dar și dispozițiile hotărârilor judecătorești prin care au fost obligați pârâtii să le calculeze și să le acorde reclamantilor drepturile salariale pe perioadele 01.10.2008 – 31.12.2009 și 01.01.2010-31.12.2010, cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr.221/2008, precum și disp. art.1 al. (5) din Legea nr. 285/2010, rezultă fără putință de tăgadă că pentru intervalul 01.01.2011 – 12.05.2011 reclamantei trebuia să li se calculeze și să li se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, luând în considerare și disp. art. 330⁷ Cod proc.civilă, în vigoare la data pronunțării deciziilor anterior amintite, reluate de disp. art. 517 al.4 ale noului Cod de proc.civilă, potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Î.C.C.J. este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, acțiunea în conflict individual de muncă, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, va fi admisă ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, a Legii - cadru nr.284/2010 și a Legii nr. 285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie – 12 mai 2011. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și disp.art.453 Cod proc. civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Pătrășcoiu Mira Maria**, în contradictoriu cu pârâtul **Liceul Tehnologic „Retezat”**, cu sediul în uricani, str. Republicii nr. 16, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.01.2011 și până la data de 12.05.2011, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 10.03.2014.

Președinte

Buligan Mihaela Liliana

*Asistent judiciar
Oșan Adriana Geta*

*Grefier
Resedia Diana*

*Asistent judiciar
Săușmărian Gabriela*

PENTRU CONFIRMARE
GREFIER.